

РЕШЕНИЕ

№ 7172

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1378** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ)

Образувано е по жалба на Е. А. Р., с постоянен адрес в [населено място], срещу Решение №СОА21-РИ09-9 от 14.01.2021г. заместник- кмета по Направление „Култура, образование, спорт и младежки дейности“, с което е отказан достъп до информацията, поискана със заявление вх. №СОА20-ПД01-38/17.12.2020г.

Жалбоподателката Е. А. Р. обжалва решението като незаконосъобразно. Счита, че не са налице основания за отказ на достъп до информацията.

Ответникът – заместник-кметът на Столична община, не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес, срещу административен акт, който подлежи на обжалване, следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът приема от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е подала заявление за достъп до обществена информация

с вх. рег. №СОА20-ПД01-38/17.12.2020г. до кмета на Столична община. Търсената информация – формулирана в 4 точки, е относно адаптацията и реставрацията на баня „О. купел“, както следва:

1. Договор (и всички анекси) между [фирма] и [фирма] за изработване на идеен проект за адаптация и реставрация на баня „О. купел“ (резултати от конкурс, обществена поръчка, т.н.).

2. Документ, на базата на който дружеството [фирма] е избрано за изработване на идеен проект за адаптация и реставрация на баня „О. купел“.

3. Задание за проектиране и идейният проект (в това число всички фасади, сутерен, партер, етаж 1, етаж 2, покрив, площи и функции на нивата) за адаптация и реставрация на баня „О. купел“, който е приет на заседание на СЕСОНКЦ към Министерството на културата на, декември 2020г.

4. (Оригиналният) идеен проект за адаптация и реставрация на баня „О. купел“, който е върнат на Общината от Националния институт за недвижимо културно наследство със становище, че проектът не е съобразен с историческата стойност на сградата, както и че режимът на опазване на културното наследство не допуска промени във функцията на обекта.

Административният орган е поискал съгласието на арх. К. Н. П. в качеството му на автор на проекта и изпълнителен директор на [фирма], на основание чл.29, ал.1 и чл.31, ал.1 от ЗДОИ, на което той изрично е възразил, като се е позовал на авторското си право върху проекта и е посочил, че няма сключени договори между [фирма] и Столична община.

На това основание административният орган е отказал достъпа до търсената информация, като е приел, че не е налице хипотезата на надделяващ обществен интерес, която преодолява липсата на съгласие на третото засегнато лице.

В съдебното заседание жалоподателката представя Предложение за идеен проект, съдържащ обяснителна записка, чертеж: ситуация и чертеж: първи етаж разпределение, изготвени от арх.К. Н. като водещ проектант. От представените доказателства се установява, че проектантската организация, на която е възложено изработването на проекта, е [фирма]. Жалбоподателката се е запознала с идейния проект от публикацията му на интернет страницата на Столична община след постановения отказ. Представените писмени доказателства не са оспорени от ответника.

От правна страна съдът приема следното:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

Кметът на общината е субект по чл.3 от ЗДОИ и е длъжен да предоставя на гражданите информация, която се създава или съхранява в кръга на неговата компетентност. Съгласно чл.28, ал.2 от ЗДОИ правомощието за предоставяне на обществена информация може да се делегира на определени лица. В решението е посочено, че заместник-кметът действа в изпълнение на правомощия, предоставени му със заповед от 2017г., изменена със заповед от 2019г., но не бяха представени нито тези заповеди, нито други последващи актове, установяващи компетентността на органа, въпреки указаната доказателствена тежест на ответника. Следователно не се установява материалната компетентност на заместник – кмета по Направление „Култура, образование, спорт и младежки дейности“ да разглежда и да се произнеса

по заявления за достъп до обществена информация.

Актът е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/.

Търсената информация е свързана със служебните задължения и компетентността на кмета на Столична община във връзка със строителните дейности за възстановяване на паметниците на културата. По своя характер тя представлява служебна обществена информация, която ще даде възможност на жалбоподателката да си състави собствено мнение за дейността на органа относно опазването на културното наследство.

Законоустановеният принцип е за свободен достъп до служебната информация – чл.13, ал.1 от ЗДОИ. Достъпът може да бъде ограничен в хипотезите на т.1, и т.2 от ал.2 на същия член - когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.Никоя от тези хипотези не е относима към настоящото производство.

Съгласно чл.13, ал.4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Легалната дефиниция за "Надделяващ обществен интерес" е дадена в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ - този интерес е налице тогава, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността на дейността на общинската администрация във връзка с конкретен паметник на културата, следователно надделяващият обществен интерес е налице.

Разпоредбите на чл.37 – 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ и реда за неговото съобщаване на заявителя.

По т.1 и т.2 от заявлението ответникът е отказал достъп до информацията с мотив, че информацията не е налична, защото не е сключван договор с дружеството [фирма]. Видно от представените в съдебното заседание доказателства обаче Столична община е възложила на дружеството [фирма], представлявано също от арх.К. П., изготвянето на идеен проект за обект „ Адаптация и реставрация на

сградата на минерална баня „О. купел“ като рекреативен център с използването на минерална вода“. При това положение отказът е чисто формален – основан само на неточното посочване на дружеството в заявлението. Въпреки това, административният орган много добре е разбрал каква е търсената информация - в подкрепа на този извод е уведомлението до арх.П. като представител на [фирма], в което се иска съгласието му не само за проекта, но и за сключения договор. Информацията по т.1 и т.2 е описана достатъчно пълно и ясно, за да може да се разберат волята целта на заявителя. Установи се в съдебното производство, че търсената информация относно договора за възлагане на проектирането и начина, по който е избран проектантът, съществува, следователно няма пречки тя да бъде предоставена и отказът на формално основание е противоречив на разума и на целта на закона.

По т.3 и 4 отказът е също неоснователен и в нарушение на материалния закон. Заданието, което се изготвя от общината, не е свързано с права на трети лица и за него няма никаква пречка да бъде предоставено. Съгласно чл.12 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) произведенията на архитектурата са защитени като обекти на авторското право след като архитектурният проект бъде реализиран и съответно произведението е възникнало. Разпоредбата на чл.3, ал.3 от ЗАПСП разпростира защитата на произведението на архитектурата и върху архитектурните поректи, които могат да се разглеждат като част от произведението – „подготвителни скици, планове и други подобни“, които представляват обективизиран резултат от творческата дейност на архитекта и отговарят на дефиницията за произведение по ал.1 от същия член. Разумът на чл.3, ал.3 от ЗАПСП е да защити и тези подготвителни действия, които водят до създаване на цялото произведение, но тази защита следва да се ограничи от изискването на ал.1 – т.е. подготвителните скици, планове и други подобни могат да бъдат защитени като част от произведението само и доколкото те отговарят на изискването на ал.1 да са резултат от творческата дейност. И. проект, достъп до който се търси, обаче не е защитен обект на авторското право. На първо място, разпоредбата на чл.4, т.2 от ЗАПСП изрично посочва, че идеите и концепциите не са обект на авторско право. На второ място, идейният проект за създаване на архитектурен проект не може да се разглежда като част от произведение или „други подобни“ по чл.3, ал.3 от ЗАПСП, защото той все още не представлява обективизиран резултат от творческата дейност на архитекта, а изразява само идеята на проектанта по поставеното задание. Обстоятелството, че идеята е обективизирана като текст, не я превръща в защитимо произведение. Следователно, предоставянето на проекта по реда на ЗДОИ не нарушава авторското право на проектанта. Аргумент в подкрепа на този извод е и обстоятелството, че проектът по-късно е публикуван на интернет страницата на Столична община и става достояние на неограничен брой лица.

И на последно място, дори и да се приеме, че идейният проект може да попадне в обхвата на понятието „и други подобни“, то с предоставянето му по реда на ЗДОИ на жалбоподателката не се осъществява форма на използване на произведение по чл.18, ал.1 от ЗАПСП, която авторът да може да забрани. По аргумент от чл.18, ал.3 от ЗАПСП авторът може да забрани използването на произведението, ако използването дава възможност произведението да бъде възприето от неограничен брой лица. Тази хипотеза в случая не е налице. Жалбоподателката търси обществената информация лично за себе си, за да си състави собствено мнение за работата на общинската

администрация и няма никакви фактически основания да се приеме, че идейният проект ще бъде възприет от неограничен брой лица.

Административният акт е незаконосъобразен като постановен от административен орган без доказана материална компетентност, в противоречие с материално-правните разпоредби и с целта на ЗДОИ - отменителни основания по чл.146, т.1, т.4 и т.5 от АПК. Актът следва да бъде отменен в тази, а административната преписка да се изпрати на компетентния орган за ново разглеждане при спазване на изричните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от получаване на съдебното решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателката разноски в размер на 10 лева, представляващи държавна такса за съдебното производство.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-^и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №СОА21-РИ09-9 от 14.01.2021г. на заместник- кмета на Столична община по Направление „Култура, образование, спорт и младежки дейности“.

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на Столична община за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок съобщаване на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. А. Р. разноски в размер на 10 лв (десет лева).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: